

**Andrés Pascual
Ecequiel Barricart**

Ayi Kaplan Ejderha

© ATHİCA: 9
EDEBİYAT: 2

ANDRÉS PASCUAL / ECEQUIEL BARRICART

AYI KAPLAN EJDERHA

EL OSO EL TIGRE Y EL DRAGÓN

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları KALEM AJANS aracılığıyla alınmıştır.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Kaan Cumaloğlu

Yayıma Hazırlayan: Melike Doğan

Yayın Koordinatörü: Majda Chitach

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Çevirmen: Didem Demirci Altun

Editör: Aslı Bahşi

Kapak Tasarımı: İlnur Muştu

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Nursefa Üzüm Kalender - Samet Ersöz

ATHİCA: Haziran 2023

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN: 978-625-99114-8-9

Destek Dukkan

Adres: Abdi İpekçi Cad. No. 31/5 Nişantaşı-İstanbul

Tel. (0 212) 252 22 42

Faks: (0 212) 252 22 43

www.destekmediagroup.com www.destekdukkan.com

[athicabooks](https://www.facebook.com/athicabooks) [athicabooks](https://www.instagram.com/athicabooks) [athicabooks](https://www.twitter.com/athicabooks)

[athicabooks](https://www.spotify.com/athicabooks) info@destekyayinlari.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

Andrés Pascual

Ecequiel Barricart

Ayı Kaplan Ejderha

*Tek bedende üç güç,
yenilmez olmanın
sırrı budur!*

ATHICA
ATHICA

Çevirmen: Didem Demirci Altun

*Hayatlarımızın ayısı, kaplanı ve ejderhası
Cristina ve Itziar'a...*

İÇİNDEKİLER

AYI

Hayat Şu Andır	11
En Değerli Varlık	15
Üç Hediye Bir Arada	18
Kucak, Pençe ve Bakış	21
Rüzgâra Karşı Uçmak	23
Sana Güveniyorum	25
Şefkat Çubuğu	28
Katlanan Aynaların Önünde Sorular	31
Çatlak ve Çiçek	33
Ben Eşsizim	36
Kelimelerin Gücü	39
Üşüdüğünde Seni Saracağım	41
Ayıyla Kucaklaşma	43
Bir Parça Zarafet	46
Şimdi Harekete Geç, Şimdi Yaşa	49

KAPLAN

Haritaların Ötesi	53
Başımın Üzerindeki Güneş	55
Opak Sızlanma Gözlükleri	58
Yıldız Kayması	61

Yaralar Aşktır	63
Üç Ayak İzi	64
Kum Fırtınası	67
Savaşçı ya da Paralı Asker	69
Hak Edilmiş Bir Ceza	72
Taşdıkların Seni Kuma Batırır	75
Yenilmez Takım	78
Appassionata Çölde de Çalışıyor	81
Kükreme	83
İmkânsız mı?	85
Kefiyelerin Yumuşaklığı	88
Beklenmedik Bir Bahçe	91
Küçük Hurma	94

EJDERHA

Ormandaki Melodiler	97
Gümüş Çengelliğne	99
Ejderhanın Yükselişi	102
Özgürlük	104
Gökkuşağında Gri Yoktur	107
Gökyüzü Parmaklarımın Ucunda	110
Kilometrelerden ve Yıllardan Çok Uzağa	112
Amacım	114
Ben Havayım	116
Işığa Dönüş	118

Boruların Arasındaki Huzur	121
Katlanan Aynalarda Kükremeler	123
Şafak	124

FELSEFE

İçinizdeki Üç Hayvanın Farkına Varın	127
Ayı	129
<i>Hasta bir ayı</i>	129
<i>Ayımızı besleyin</i>	130
<i>Sağlıklı bir ayı</i>	131
Kaplan	132
<i>Hasta bir kaplan</i>	132
<i>Kaplanımızı besleyin</i>	133
<i>Sağlıklı bir kaplan</i>	134
Ejderha	135
<i>Hasta bir ejderha</i>	136
<i>Ejderhanızı besleyin</i>	136
<i>Sağlıklı bir ejderha</i>	137
Güçlerin Dengesi	138
<i>İhtiyacınız olan hayvanı çağırın</i>	140
<i>Üç hediye</i>	142
SON SÖZ	143

AYI

Hayat Şu Andır

Dingin adam, terziye tam kararlaştırılan saatte geldi. Zili alıp içeriye bakmak için burnunu cama dayadı. Ahřap duvarlar, ipliklerin st üste dizildiği raflar ve fildişi dğme örneklerini gördü... Cansız mankenler, gala yemeğindeki elçiler gibi selam veriyorlardı. Burası, yıllardır Sombría'nın en seçkin yerlerinden biri olarak biliniyordu. Ellerini ovuşturdu. Sombría her zaman soğuk bir sis tabakasıyla kaplıydı, çamurlu su birikintilerine dikkat ederek yürümek gerekirdi. Söylenenlere göre, uzun zaman önce, parkın kuru yapraklarının üzerinde oynayan sincaplar ve meyve tezgâhları arasında gezen kadınların etrafında uçuşan mavi kelebekler olurdu. Fakat tutulmayla her Şey değişti. Güneş bir gezegenin kara küresinin ardına saklandı ve Őehir karanlığa ve soğuğa teslim oldu. Havayı ısıtmak için kurulan bacalar kuşlara ve bitkilere yuva oldular ve insanlar vücut ısılarını korumak için dışarıda konuşmamaya başladılar.

Gününü Őařırmamak için terzi ile yaptığı telefon konuşmasını tekrar hatırladı. Neredeyse yetmiş yaşına gelmişti ama Şu zamana kadar hiç not alma ihtiyaı duymamıştı. Tam yanđın merdivenlerine oturacaktı ki uykudan yeni uyanmış gibi görünen orta yaşlı bir adam kapıyı açıp onu içeri davet etti.

“Pazartesi konuşmuştuk, bilmem hatırlıyor musunuz?”

“Beni takip edin” dedi terzi, elleri şakaklarında, güçlü bir baş ağrısı çekiyor gibiydi. Kutu ve örneklerin bulunduğu ilk odayı geçtiler. Oradan, ölçülerin alındığı salona geçtiler. Ortada, karşısında aynalar olan bir metre yüksekliğinde bir platform vardı. Bir köşede, binanın içine açılan bir kapı bulunuyordu. Diğer köşede ise binlerce, yüzlerce mezuranın bulunduğu bir dolap vardı.

“Ne tür bir takım elbise istediğinize karar verdiniz mi?” diye sordu terzi; samimi görünmeye çalışıyordu fakat yorgunluğunu gizleyemiyordu.

“Ben bir tavsiyede bulunabilirim fakat iş için mi yoksa bir etkinlik için mi olacağını söylemeniz gerekir.” Gülümsemek için çaba gösterdi çünkü eline iğne batmıştı.

“Yalnızca şık olmak istiyorum” diye cevapladı. Terzi, Sombría’da giyilen tek renk olan grinin çeşitli tonlarında kumaşların olduğu bir katalogu masaya koydu. Müşteri, soğuk renkte yün bir kumaş seçti. Hemen ardından birçok askının olduğu bir askılığa yaklaşıp vücut yapısına en iyi gidecek takım elbiseyi seçmeye çalıştılar. Pensli, penssiz; dar yaka, geniş yaka... Bir tane seçer seçmez, terzi, örnek pantolon ve ceketlerden birini giyerek ölçülerini alacağı platforma çıkmasını istedi. Dingin adam, daha yavaş bir görüşme olmasını beklemişti. Onun için terziye gitmek, rahatlatıcı bir masaj yaptırmak gibiydi, örneğin astarın kumaşını ya da içebine işlenecek harflerin karakterini seçmek gibi protokollerin her aşamasından büyük bir zevk alırdı. Ama bu terzi işini bir an önce bitirmek istiyor gibiydi. Ondan hoşlanmadığından değil, daha çok uzakta gibiydi, sanki deneyimli elleri mekanik ve hatasız bir şekilde modeli çıkarırken kafası başka bir yerdeydi.

“Röntgenim çekiliyor gibi hissediyorum kendimi” dedi ortamdaki havayı yumuşatmaya çalışarak.

“Her şeyin ölçüsünü tam almam gerekiyor çünkü bir omuzunuz diğerinden daha düşük.”

Not aldığı sayfayı elinden bırakmadan bir dikiş attı ve tam o sırada parmağını şıklatarak kendi işine küfretti. Orantısızdı. Bir kolu kesse bile abartılı olurdu.

Dingin adam sessizce bekledi.

Terzi sayfayı yere atıp başı önünde yere oturdu. Dingin adam, iyi olup olmadığını sormaya gitti fakat olmadığı her halinden belliydi. Başını yerden kaldırmaya cesaret edemedi, aynalardaki yansımasından utanıyor gibiydi. Platformdan inip yanına oturmadan önce bir süre bekledi. Elini uzattı.

“Hâlâ bana adını söylemedin...”

“Gabriel” dedi terzi, bu yumuşak jestten etkilenmişti. “Kusura bakmayın, iyi bir gün geçiriyorum.”

“Yarın tekrar gelebilirim...”

“Hayır!” diye kesti o an çok kaba bir hareket yaptığını düşünerek. “Vakit kaybedemem demek istedim.” Tepeleğinde bulunan guguklu saatin, akşam olduğunu haber veren sesi duyuldu. Üzerindeki kapağın ardından bir kuş merhaba demek için çıktı.

“Bak...” diye gösterdi dingin adam. “Şu soytarı bile bize gülüyor. Sanki hayat bizi daha ileride bekleyen bir şeymiş gibi, günleri hiçbir zaman durmayacak ikinci bir elin ardından koşarak geçiriyoruz.”

“Hayat mı? Onun nasıl bir şey olduğunu unuttum.”

“Hayat, şu andır. Şu kumaşın dokunuşu, kalbimizin her bir atışı.”

“Acıdır...” diye ekledi Gabriel parmağını yaptığı dikişin üzerinde gezdirerek. İğnenin battığı yeri sıktı, bir damla kan akmıştı.

“Hep aynı.”

“Böyle söyleme. Genç ve yakışıklı bir adamsın. Eres un hombre joven y apuesto. Eminim başına her ne geldiyse sadece kötü bir dönemden geçiyorsundur.”

“Oldukça uzun bir dönem...”

“En azından nesilden nesile aktarılan bir dükkânın var” dedi onu neşelendirmeye çalışarak. Gabriel derin bir nefes aldı ve kendini bu tanımadığı adamın sesine bırakarak başını yerden kaldırmadan içini dökmeye başladı.

“Sorun da bu zaten. Babam ölüp de işi ben devralana kadar her şey mükemmeldi. Bu dört duvar arasında öyle çok ter döktüm ki şimdiye küfle kaplanmış olmaları lazımdı ama iş batıyor ve beraberinde beni de batırıyor. İnanın bana daha önce böyle değildim. Ama birden kendimi kaybolmuş gibi hissetmeye başladım. Hepsinden kötüsü, bu huzursuzluk evliliğime de yansdı. Haftalardır bu küçük dükkânın zemininde bir şiltenin üzerinde uyuyorum, ne karımı ne de kızımı görüyorum.”

“Bunu neden yapıyorsun?”

Gabriel gözyaşını elleriyle sildi.

“Özür dilerim, bütün bunları size neden anlattığımı bilmiyorum.”

Dingin adam yerde duran ölçülerin yazılı olduğu kâğıdı alıp arkasına bir not yazdıktan sonra genç adama verdi.

“Gelecek salı sabah saat on birde bu adrese gelmeni istiyorum.”

“Takımı getirmek için mi?”

“Hayır. Ondan önceki gün alması için birini göndereceğim.”

“Öyleyse ne için?”

“Senin için her şeyi sonsuza kadar değiştirecek bir şeyim var.”